

Bán-Horváth Veronika

(Győr, 1990)
gyógy- és drámapedagógus, improvizációval és irodalommal foglalkozik. 2009 óta publikál irodalmi folyóiratokban. Első nyomtatott kötete a FISZ-nél jelent meg 2017 tavaszán *Minden átjárható* címmel. 2019-ben második verseskönete megírására Móricz-ösztöndíjat kapott, 2020 decemberében pedig *Rigó-félék* című kisregényéhez nyert NKA alkotói ösztöndíjat. Ikarényben nőtt fel, jelenleg Budapesten él.

BÁN-HORVÁTH VERONIKA

Habarcs

Nem ereszt az idő, ámbátor szivárog.
Rések. Rések mindenütt. Leszakadtak
a felsővezetékek, mert leszakadt az ég.
A vasút történetében rekedtem – se ki,
se be. Azik a var. Rozsdaszín csurog.
Füledten párolog az állomáson a függő-
beszéd. „Azt mondd, szeretsz? Imádsz?
Hogy nem tudnál nélkülem?” „It’s a new
day. It’s a new life.” – fülemben ültetik
a kezdetet. Pedig „sok lesz már”, üvölti
túl a harmadik, nem mennyiségben, ha-
nem minőségben mérjük a... fröccsöt.
A bort. A pálinkát. Vagy mit is? Mérföld-
köveket. Az vesse rám az elsőt, akinek
van. Akié beszélni tudna. Kussol a kő.
Néma a vaskakas. Kitülekszem a kapun,
át a testek közötti réseken. Inkább víztől
ázzak. Hadd málljon széjjel a kölcsönzött
nosztalgia. Nem kell narratíva, az össze-
függések úgyis rám találnak. Belém kötnek.
Bámul egy pocsoyaarc. Szervusz, kötőanyag.

Az 1901–1902-ben épült Magyar Királyi Állami Fa- és Fémipari Szakiskola (ma Jedlik Ányos Gépipari és Informatikai Technikum és Kollégium) és az 1876-ban alapított győri Meller-olajgyár egy 1907-ben postázott képeslapon.
A Meller-olajgyár 1911-ben leégett, 1912-ben Gyárvárosban, a Teleszky (ma Puskás Tivadar) úton épült újjá.

A szerző portréját Bán-Horváth Attila készítette.